

Temat: Poznajemy ludzi wiary znanych ze Starego Testamentu – Samuel (Samuel odpowiada na Boże wezwanie).

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus

Na rozpoczęcie lekcji proszę, aby uczniowie nakreślili znak krzyża i uczestniczyli w modlitwie: Ojcze nasz.

W poprzednich katechezach staraliśmy się zrozumieć jak ważne w dziejach rodzącego się narodu Izraela było doświadczenie wędrówki przez pustynię. Była to wędrówka ludzi od zniewolenia do wolności. Poznaliśmy Abrahama, którego nazywamy – Ojcem Wszystkich Narodów, któremu Bóg obiecał swoje Błogosławieństwo, poznaliśmy też dzieje jego potomków - Józefa i Mojżesza. Do Ziemi Obiecanej po wielu trudach wszedł nowy lud, świadomy swej tożsamości, który zawarł przymierze z Bogiem przyjmując dziesięć Przykazań wyrytych na kamiennych tablicach.

Na dzisiejszej lekcji poznamy młodego Samuela, który jest wzorem posłuszeństwa wobec Bożego wezwania.

- Imię Samuel znaczy *Bóg usłyszał*. Do ciekawej sytuacji dochodzi, gdy Samuel słyszy głos Boga: biegnie do Helego, bo jest przekonany, że to on, stary kapłan, wzywał go do siebie
- Czy ten, który przyszedł na świat, ponieważ *Bóg usłyszał* modlitwę jego matki, będzie w stanie *usłyszeć głos Boży*?
- Czuwający i śpiący • Dzisiejsza scena rozgrywa się w świątyni, spowitej ciszą i mrokiem. Wszyscy słudzy i kapłani już śpią: *Samuel spał w przybytku Pana* – informuje narrator
- Sen i spokój tej sceny są tylko pozorne. Zarówno nad kraj, jak i nad świątynię nadciąga niebezpieczeństwo – najazd Filistynów
- *Jedynym, który czuwa w tej scenie, jest Pan*. Zdanie poprzedzające początek dzisiejszego czytania brzmi: *A światło Boże jeszcze nie zgasło*.

A lampa (ner) Boża (oznaczająca obecność Bożą) wciąż paliła się w przybytku ([1 Sm 3,3](#)). W Ps 119, 105 lampa oznacza Słowo Boże. Wciąż tli się ono w Izraelu.

Aby lepiej zrozumieć treść fragmentu biblijnego poznajcie wyjaśnienie znaczenia słowa: „Przybytek Pański”. Przybytek Pański – był dla Izraelitów miejscem świętym. Był to namiot, w którym znajdował się największy skarb Izraelitów – Arka Przymierza, pilnowana przez kapłanów.

Zapraszam was teraz do przeczytania tekstu biblijnego: Pierwsza Księga Samuela 3,1-19.

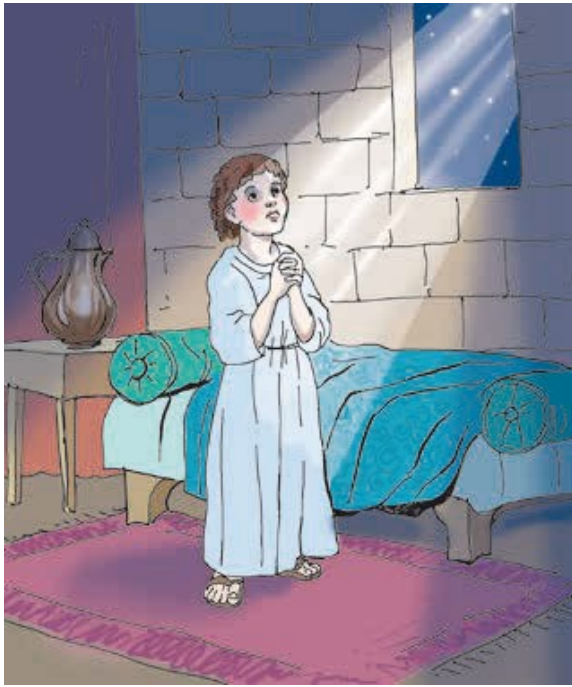
„Młody **Samuel usługiwał Panu** pod okiem Helego. (...) Pewnego dnia Heli spał w zwykłym miejscu. Oczy jego zaczęły już słabnąć i nie mógł widzieć. (...) Samuel zaś spał w przybytku Pańskim, gdzie znajdowała się Arka Przymierza. Wtedy Pan zawołał Samuela, a ten odpowiedział: «Oto jestem». Potem pobiegł do Helego mówiąc mu: «Oto jestem: przecież mię wołałeś». Heli odrzekł: «Nie wołałem cię, wróć i połóż się spać». Położył się zatem spać.

Lecz Pan powtórzył wołanie: «Samuelu!» Wstał Samuel i poszedł do Helego mówiąc: «Oto jestem: przecież mię wołałeś». Odrzekł mu: «Nie wołałem cię, synu. Wróć i połóż się spać» (...) I znów Pan powtórzył po raz trzeci swe wołanie: «Samuelu!» Wstał więc i poszedł do Helego, mówiąc: «Oto jestem: przecież mię wołałeś». Heli spostrzegł się, że to Pan woła chłopca. Rzekł więc Heli do Samuela: «Idź spać! Gdyby jednak kto cię wołał, odpowiedz: Mów, Panie, bo sługa Twój słucha». Odszedł Samuel, położył się spać na swoim miejscu.

Przybył Pan i stanąwszy zawołał jak poprzednim razem: «Samuelu, Samuelu!» Samuel odpowiedział: «**Mów Panie, bo sługa Twój słucha**». Powiedział Pan do Samuela: «(...) Dałem mu poznać, że ukarzę dom jego na wieki za grzech, o którym wiedział: synowie jego bowiem ściągają na siebie przekleństwo, a on ich nie skarcił (...)» .Samuel leżał do rana, potem otworzył bramę przybytku Pańskiego.

Obawiał się jednak Samuel oznajmić Helemu o widzeniu. Lecz Heli zawołał Samuela i rzekł: «Samuelu, synu mój!» On odpowiedział i rzekł: «Oto jestem». [Heli] zagadnął: «Co to za słowa, które [Bóg] wyrzekł do ciebie? Niczego przede mną nie ukrywaj! (...)». Samuel opowiedział więc wszystkie te słowa i nic przed nim nie zamilczał. A Heli rzekł: «On jest Panem! Niech czyni, co uznaje za dobre». Samuel dorastał, a Pan był z nim” (1Sm 3,1-19).

Zobacz na ilustracje poniżej przedstawiające powołanie Samuela.

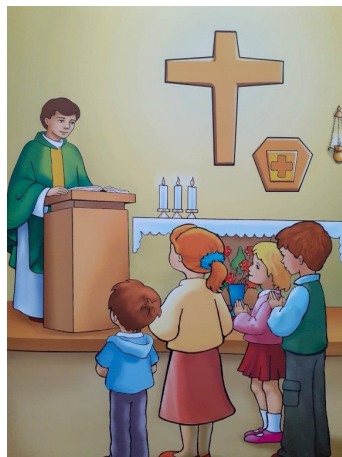

Zastanów się i odpowiedz na pytania:

- Jaką funkcję pełnił Samuel w Przybytku Pana?
- Co wydarzyło się podczas snu Samuela?
- Co zrobił Samuel, gdy usłyszał wołanie?
- Co Heli poradził Samuelowi?
- Ile razy powtórzyła się ta sytuacja?
- Co odpowiedział Samuel, gdy głos Boga obudził go ponownie?
- Czego uczy nas Samuel?

Samuel słuchał Boga i odpowiedział na Jego wezwanie. Bóg wybrał go na Sędziego – wodza narodu wybranego, ponieważ był pobożny, mądry i posłuszny Bogu, szczery i uczciwy wobec Helego, któremu pomagał. Samuel wypełnił misję zleconą mu przez Boga.

Zastanówmy się teraz nad tym, w jaki sposób ludzie porozumiewają się ze sobą i przekazują sobie informacje?

Oto kilka przykładów:

- może to być głos kapłana w czasie Mszy Świętej,
- lub dziecko modlące się w domu,
- rodzice z dziećmi w czasie rozmowy, zabawy, nauki,
- czytanie i słuchanie Pisma Świętego,

Istnieje wiele sposobów porozumiewania się i przekazywania informacji.

Aby treść wiadomości do nas dotarła, musimy uważnie słuchać.

Bóg przemawia do człowieka, poucza i wzywa.

.

– W jaki sposób Pan Bóg dziś do nas mówi?

Samuel uczy nas słuchać Boga. Bóg mówi do nas, bo nas kocha

i pragnie naszego szczęścia. Zawsze uważnie powinniśmy słuchać Jego słów.

Aby usłyszeć wezwanie Boga, trzeba wsłuchać się w Jego głos, który dochodzi z głębi serca.

Zastanów się i pomyśl:

– Jak słucham słowa Bożego?

– Jak wypełniam słowo Boże w codziennym życiu?

Pan Bóg przemawia do naszego serca, ale czasami nie możemy tego głosu usłyszeć lub rozpoznać. Nie wiemy, że to głos Boga. Taki problem miał Samuel, postać ze Starego Testamentu. Słyszał głos Boga: „Samuelu, Samuelu”, ale nie rozpoznał Jego głosu. Bóg trzy razy wołał go po imieniu. Dopiero za radą kapłana Helego, Samuel na wezwanie Boga „Samuelu, Samuelu!” odpowiedział: „Mów Panie, bo sługa Twój słucha”. Powinniśmy zapamiętać te słowa. Gdy nie będziemy mogli usłyszeć w sercu głosu Przyjaciela Jezusa Chrystusa, powtarzajmy za Samuelem „Mów Panie, bo sługa twój słucha”.

Czego jeszcze możemy nauczyć się od Samuela.

Dla wiary Samuela istotne znaczenie miało bezpośrednie wkroczenie Boga w Jego życie i zaproszenie do żywej relacji ze sobą w oparciu o usłyszane Słowo Boże (1 Sm 3,1-4, 1a). Samuel już z domu wyniósł silną wiarę w Boga, który jest ponad wszystkim i wszystko może. We wzroście wiary pomógł mu dodatkowo pobyt w sanktuarium w Szilo i pełniona służba u boku kapłana Helego. Pomimo tego, że był religijnym i uczciwym chłopcem, brak mu było głębszej zażyłości z Bogiem i umiejętności słuchania Jego słowa. Jednak dzięki Bożej inicjatywie, przy pomocy kapłana Helego, Samuel wszedł w dialog z Bogiem. A kiedy usłyszał pierwszą wyrocznię Boga i całą jej prawdę przekazał Helemu, wówczas stał się prawdziwie prorokiem. Ponieważ żadne jego słowo nie było daremne, gdyż sam Bóg zapewniał mu skuteczność, wkrótce cały naród uznał go za proroka (1 Sm 3,19-20).

Na wzór Samuela dla głębszego wymiaru naszej wiary potrzebne jest nam większe doświadczenie zażyłości z Bogiem i Jego słowem. Zawsze wiązać się to będzie z przejściem od zewnętrznej religijności do bardziej osobowej i bliskiej relacji z Bogiem. Jedynie słuchanie Słowa Bożego i pewność, że za nim stoi sam Bóg, może uczynić z nas proroków. Wówczas pokonując różne lęki i przeszkody, z odwagą i w wolności, będziemy w stanie głosić ludziom całą prawdę Bożą.

Na zakończenie lekcji kreślimy znak krzyża i odmawiamy modlitwę:

Wierzę w Ciebie Boże żywy,

w Trójcy jedyny, prawdziwy.

Wierzę coś objawił Boże,

Twe słowo mylić nie może.

Amen.

Dziękuję za uwagę.

Czarny Bogusław